

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9133/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље – противтужене малолетне АА из ..., коју заступа законски заступник отац ББ, а чији је пуномоћник Нагел Јанош, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Гебе Тибор, адвокат из ... и тужених – противтужилаца ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., сада покојне ЗЗ бивше из ..., чији су правни следбеници ИИ, ЈЈ и КК, сви из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., сада покојне ПП бивше из ..., чији су правни следбеници РР из ..., СС из ... и ТТ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бисерка Крпић, адвокат из ... и УУ из ..., чији је пуномоћник Гебе Тибор, адвокат из ..., ради утврђивања права својине по тужби и поништаја завештања по противтужби, одлучујући о ревизији тужених – противтужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 654/23 од 27.11.2023. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених – противтужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 654/23 од 27.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених - противтужилаца изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 654/23 од 27.11.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сенти П 46/2022 од 07.03.2023. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге решење са припремног рочишта од 13.10.2022. године којим је одређена вредност предмета спора по тужби од 500.000,00 динара и утврђена је вредност предмета спора по тужби на износ од 5.607.477,83 динара. Ставом другим изреке, Основни суд у Сенти се огласио стварно ненадлежним за поступање у предметној парници ради утврђивања права власништва, са предлогом за издавање привремене мере и одлучено је да се по правноснажности тог решења, предмет уступи на стварну и месну надлежност Вишем суду у Суботици.

Решењем Вишег суда у Суботици Гж 654/23 од 27.11.2023. године, усвојена је жалба малолетне тужиле и укинута решење Основног суда у Сенти П 46/2022 од 07.03.2023. године.

Против наведеног другостепеног решења, тужени - противтужиоци су благовремено изјавили ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Врховном суду су достављени списи Основног суда у Сенти П 270/2023 (ранији број П 46/22) ради одлучивања о ревизији тужених – противтужилаца изјављеној против другостепеног решења, који је решењем Рев 25654/2024 од 16.01.2025. године вратио предметни спис Основном суду у Сенти преко Вишег суда у Суботици, ради отклањања процесних недостатака.

Решењем Основног суда у Сенти П 270/2023 од 19.05.2025. године, одређен је наставак парничног поступка, који је прекинут решењем истог суда П 270/2023 од 29.02.2024. године услед смрти тужених – противтужилаца ЗЗ и ПП, уз одређење да су уместо тужене - противтужиле ЗЗ за тужене – противтужиоце одређују њени законски наследници ИИ, ЈЈ и КК, а да се уместо тужене - противтужиле ПП одређују за тужене – противтужиоце њени законски наследници РР, СС и ТТ.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права у вези одређивања вредности предмета спора.

У складу са наведеним, Врховни суд је одлучио као у ставом првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1). Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Побијаним решењем другостепеног суда усвојена је жалба малолетне тужиле и укинута решење којим је првостепени суд утврдио другачију - већу

вредност предмета спора по тужби од првобитно утврђене на припремном рочишту и огласио се стварно нанадлежним за одлучивање о тужби спрам новоутврђене вредности спора. Како тим решењем није одлучено о главној ствари, што је услов да би ревизија против другостепеног решења била дозвољена према одредбама члана 420. ЗПП, и не ради се о решењу другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, при чему је донето у спору где вредност предмета спора по тужби и противтужби износи по 500.000,00 динара, што очигледно не прелази новчани цензус за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП (динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе), то ревизија тужених - противтужилаца није дозвољена.

У складу са изнетим, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић